

Tilsyn med pressens forhold bør så vidt muligt indskrænkes til regler om efterfølgende ansvar for det færdige og offentliggjorte produkt. Sådanne regler findes allerede, navnlig i medieansvarsloven og i straffelovens § 264 d.

På den baggrund er Justitsministeriet enig med udvalgsflertallet i, at redaktionelle informationsdatabaser ikke bør være undergivet offentligt tilsyn.

Hensynet til beskyttelsen af privatlivets fred må efter Justitsministeriets opfattelse således som udgangspunkt varetages gennem de almindelige regler i medieansvarsloven og straffeloven, der finder anvendelse, når oplysningerne i en redaktionel informationsdatabase indgår i en artikel eller lignende, der offentliggøres i et massemedie.

Justitsministeriet har dog fundet det hensigtsmæssigt med en bestemmelse, hvorefter en redaktionel informationsdatabase for at blive omfattet af loven skal være anmeldt til Registertilsynet.

Der foreslås derfor i § 3, stk. 1, indsat en bestemmelse herom. Undladelse af at anmelde en redaktionel informationsdatabase indebærer, at databasen ikke bliver omfattet af de foreslåede regler, men i stedet som i hidtidigt omfang vil være undergivet registerlovgivningens almindelige bestemmelser.

Sigtet med anmeldelsesordningen er at skabe klarhed over, hvilke redaktionelle informationsdatabaser der er omfattet af lovforslaget, og hvilke informationsdatabaser der er omfattet af registerlovgivningen. Behovet for en sådan klarhed skyldes ikke mindst, at den brede forståelse af massemediebegrebet indebærer, at det ikke alene vil være pressen i sædvanlig forstand, dvs. dagblade, ugeblade osv., men også små foreningsblade etc., der vil kunne drive en redaktionel informationsdatabase i lovforslagets forstand.

Efter lovforslagets § 6, stk. 1, om offentligt tilgængelige informationsdatabaser skal det i forbindelse med anmeldelsen angives, hvem der er ansvarlig for informationsdatabasen.

Justitsministeriet har ikke fundet grundlag for på tilsvarende måde at stille krav om, at der i forbindelse med anmeldelsen af en redaktionel informationsdatabase skal udpeges en ansvarlig. Antallet af sådanne baser og udskiftningen blandt de personer, der har adgang til dem, må antages at være for omfattende til, at en sådan ordning ville være hensigtsmæssig.

Et eventuelt strafansvar (for overtrædelse af navnlig lovforslagets § 4 og § 5) må derfor i almindelighed ventes at ville blive pålagt den virksomhed, der driver informationsdatabasen, jf. lovforslagets § 17, stk. 2, medmindre der i den konkrete situation kan

føres bevis for den fornødne tilregnelser hos en enkeltperson.

For at sikre en smidig og ubureaukratisk anmeldelsesordning foreslås det, at et massemedie kan indgive en anmeldelse omfattende samtlige massemediets redaktionelle informationsdatabaser. Et massemedie, der driver flere redaktionelle informationsdatabaser, kan således nøjes med én gang for alle at indgive en anmeldelse omfattende samtlige de redaktionelle informationsdatabaser, det pågældende massemedie til enhver tid måtte have.

På baggrund af de høringsudtalelser, der er indkommet over udvalgets betænkning, vil Justitsministeriet i øvrigt henstille til pressens organisationer at overveje, om man med fordel kunne udarbejde en kodeks, som kunne tjene som en vejledning i benyttelsen af redaktionelle informationsdatabaser, herunder hvem der i forskellige situationer har adgang til en redaktionel informationsdatabase, og hvilke oplysninger eller typer af oplysninger der bør være i en redaktionel informationsdatabase.

En sådan kodeks vil som udgangspunkt alene være vejledende for journalister og redaktionsmedarbejdere, og tilsidesættelse af kodeksens anbefalinger vil ikke kunne straffes, men vil af vedkommende massemedie evt. kunne imødegås med ansættelsesretlige konsekvenser i form af advarsler og eventuel afsked.

4.3. Offentligt tilgængelige informationsdatabaser.

4.3.1. Udvalgsflertallets opfattelse.

Det er flertallets udgangspunkt, at der ikke bør være andre begrænsninger i adgangen til at lade offentligt tilgængelige informationsdatabaser indeholde personoplysninger end dem, der gælder for offentliggørelse i et massemedie. Hvis informationsdatabaser ikke må indeholde personoplysninger i samme omfang som massemedier, vil deres værdi blive væsentligt reduceret, og der vil efter flertallets opfattelse foreligge en ubegrundet indskrænkning af informationsfriheden.

Det er flertallets opfattelse, at de risici for krænkelse af privatlivets fred, der er forbundet med offentligt tilgængelige informationsdatabaser, i videst muligt omfang må imødegås på samme måde, som når det drejer sig om andre massemedier, dvs. gennem et ansvarssystem svarende til straffeloven og medieansvarsloven. Skadevirkningen af krænkelse af privatlivets fred i massemedier beror først og fremmest på massemediernes udbredelse. På den anden side bevirker den omstændighed, at massemedier er offentligt tilgængelige, at den, der med rette eller urette føler sig krænkede, selv har adgang til at bli-